

Критеријуми оцењивања за предмете Саобраћајна

Оцењивање ученика је јавно и свака оцена мора бити одмах образложена. Оцена треба да буде поуздана мера напредовања ученика у савладавању плана и програма наставе и учења (наставног плана и програма), али и подстицај за однос према предмету. Ученик се оцењује

најмање три пута у полугодишту. Изузетно, уколико је недељни фонд обавезног предмета или

изборног програма један час, ученик се оцењује најмање два пута у полугодишту. Оцена је јавна и саопштава се ученику одмах по спроведеном поступку оцењивања, са образложењем.

Оцењивање може бити формативно и сумативно. Формативно и сумативно оцењивање део су

јединственог процеса оцењивања заснованог на унапред утврђеним критеријумима

Формативно оцењивање редовно прати рад ученика у току школске године, садржи препоруке и записује се у педагошкој документацији коју води наставник. Циљ овог оцењивања је да побољша успешно учење. На ученика делује превентивно и мотивишуће јер

га усмерава и подстиче да појача напоре. Усмерено је ка проналажењу недостатака и потешкоћа у ученичком раду и на давање савета како се рад и активност, а тиме и резултати,

могу поправити. Такође, подстиче сазнајни развој ученика и утиче на развој личности, као што

су зрелост, самосталност, аутономност мишљења и др.

Сумативно оцењивање представља бројчане оцене на крају једне целине, класификационог

периода или школске године. Оно у ствари резимира постигнућа ученика током одређеног периода образовања.

Оценом се изражава:

1) оствареност циљева и прописаних, односно прилагођених стандарда постигнућа, достизање исхода и степена развијености компетенција у току савладавања програма предмета;

2) ангажовање ученика у настави;

3) напредовање у односу на претходни период;

4) препорука за даље напредовање ученика.

Оствареност циљева и прописаних, односно прилагођених стандарда постигнућа, достизање исхода и развијање компетенција у току савладавања програма предмета процењује се на основу: овладаности појмовном структуром и терминологијом;

разумевања, примене и вредновања научених поступака и процедура и решавања проблема; рада са подацима и информацијама; интерпретирања, закључивања и доношења одлука; вештина комуникације и изражавања у различитим формама; овладаности моторичким вештинама; извођења радних задатака.

Ангажовање ученика обухвата: активно учествовање у настави, одговоран однос према

постављеним задацима, сарадњу са другима и показано интересовање и спремност за учење и напредовање.

Напредовање у односу на претходни период исказује се оценом, чиме се уважава остварена разлика у достизању критеријума постигнућа.

Препорука за даље напредовање ученика јасно указује ученику на то шта треба да побољша у наредном периоду и саставни је део повратне информације уз оцену.

Бројчане оцене су: одличан (5), врло добар (4), добар (3), довољан (2) и недовољан (1). Ученику се не може умањити оцена из предмета због односа ученика према ваннаставним активностима или непримереног понашања у школи.

Праћење, вредновање и оцењивање остварености исхода за наставе и учења за стручне предмете који се реализују кроз теоријску наставу, и стручне предмете који се реализују кроз теоријску наставу и вежбе ће се вршити на основу:

- праћења остварености исхода
- усмене провере знања
- писмене провере знања
- активности ученика на часу
- тестова знања

Општи циљеви предматног програма Саобраћајне психологије су да ученици упознају и разумеју ис психолошке чињенице и феномене, као и да развију когнитивне, емоционалне и социјалне вештине, просоцијалне ставове и демократске вредности. Ученици би требало да могу самостално да прикупљају и психолошка знања, да их анализирају и интерпретирају, извуку поуке, те да уоче и решавају проблеме у свакодневним животним ситуацијама у складу са практичним импликацијама предметних садржаја.

Такође, ученици би требало и да имају прилику за стваралачко и критичко мишљење, аргументовани дијалог, сарадњу и тимски рад, те морално расуђивање и неговање духа толеранције. Оцењивање је континуирано, усмено и писмено (тест, контролна вежба).

Критеријуми за писмену проверу знања

<i>Оцена</i>	<i>Бодови</i>
Одличан (5)	90% - 100%
Врло добар (4)	70% - 89%
Добар (3)	51% - 69%
Довољан (2)	31% - 50%
Недовољан (1)	до 30%

Закључна оцена вреднује и друге модела рада и форме оцењивања и сумативно резултира следећим стандардом; Највиша оцена одличан (5) – ученик сагледава целовито психолошке токове, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, те да самостално искаже лични аргументовани став и на основу критичке анализе појмова формира одговарајуће закључке и трага за сврхама. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата психолошким појмовима - анализира, класификује, повезује, примени или трансформише, те изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3) - да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни значај психичких процеса. Уз подршку наставника може да се опроба у различитим форматима рада

. Оцена довољан (2) - има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1) - кад не може ово за оцену 2, нити показује жељу да напредује